

Стараславянска-беларускі слоўнік.

Праект. Літара Б.

Зъміцер САЎКА
Беларускі Інстытут Навукі й Мастацтва

Ідэя складаньня стараславянска-беларускага слоўніка з прычынау ня толькі практычнага й акадэмічнага характару, а таксама й «палітычнага».

«Практычна-акадэмічныя матывы» прадыктаваныя неабходнасцю такога слоўніка для пэўнага кола карыстальнікаў, найперш для тых, хто знаёміца са стараславянскім тэкстамі як носьбітамі хрысьціянская навукі (праваслаўныя багаслоўцы, сэмінарысты), а таксама для тых, хто вывучае стараславянскую мову зь лінгвістычнымі мэтамі (студэнты-філёлягі ды інш.). Сучаснаму беларусу тэкст, напісаны па-стараславянску, – малазразумелы, часам і наагул незразумелы, а дзякуючы немалой колькасці міжмоўных, стараславянска-беларускіх амонімаў, пры уяўнай зразумеласці такі тэкст мае зусім іншы сэнс, чымся здаецца неспрэктыванаму чытачу.

Таксама стараславянска-беларускі слоўнік можа мець практычнае значэнне: яго матэрыял можа быць скарыстаны пры складаньні баўгарска-беларускага, македонска-беларускага й нават расейска-беларускага слоўніка (у дачыненіі да стараславянскіх запазычанняў у расейскай мове).

«Палітычны аспект» гэтай задуме надае той факт, што расейская філолягічная навука да апошняга часу намагалася падтрымваць пачуцьцё шчыльнае лучнасці расейскай і стараславянскай (у форме царкоўнаславянскай) моваў, што вылівалася ў ігнараванье неабходнасці стварэння стараславянска-расейскіх слоўнікаў (такія слоўнікі з'явіліся толькі апошнія гады). У выніку – большасць нават гуманітарна адукаваных людзей у Беларусі (а пагатоў у Рәсей) атаесамляюць праславянскую мову (прамову, ад якой утварыліся іншыя славянскія мовы) і стараславянскую мову (мову, якая ўтварылася ад праславянскай мовы).

Такім чынам, стараславянскае ў съядомасці шырэйшых колаў звязваецца з расейшчынай, што не адпавядае сапраўднаму стану рэчаў.

Стараславянская мова зрабіла выключны ўплыў на развіццё старабеларускай мовы, асабліва на першым этапе яе развіцця. Аж да позніяга сярэднявечча ёю паслугаваліся як моваю літургіі ў Вялікім Княстве Літоўскім. На Беларусі было створана – напісана й надрукавана

— мноства кніг на стараславянскай мове. Яшчэ ў скарынаўскіх выданьнях зъмішчаліся *глосы* — правобраз стараславянска-беларускага слоўніка. Такім парадкам, беларусы маюць працяглу гісторыю карыстаньня гэтаю мовай бязь нейкага пасярэдніцтва трэцяга боку.

Сярод магчымых варыянтаў назвы мовы — у навуковым съвеце яна таксама называецца *старарабаўгарская, старамакедонская* — мы спыніліся на тэрміне *стараславянская* зь дзъвиох прычынаў. Па-першае, гэты тэрмін не аспрэчваецца ні баўгарыстамі, ні македаністамі, а значыць, з пункту гледжаньня «этнічнай прыналежнасці» ён нэутральны; па-другое, гэта адзіны шырака прыняты тэрмін. (Праўда, паслугаваньне гэтым тэрмінам супярэчыць адной з нашых мэтаў — імкненню ўказаць на хібнасць ўяўлення пра стараславянскую мову як пра непасрэдны выток сучаснай расейскай мовы.)

Публікацыя часткі слоўніка менавіта на літару **Б** выклікана тым, што пад літарай **A** знаходзяцца выключна запазычаныні, таму лексычны матэрыял пад гэтай літарай дастаткова аднастайны. Пад літарай **B** знаходзяцца розныя паводле паходжаньня й будовы клясы лексыкі, таму рэпрэзэнтатыўнасць матэрыялу пад гэтай літараю значна вышэйшая, у параўнаньні з матэрыялам пад літарай **A**.

Скароты й умоўныя абазначэнні

гл.	глядзі
ж	жаночы род
займ.	займеннік
зак.	закончанае трываньне
літар.	літаральна
м	мужчынскі род
н	ніякі род
незак.	незакончанае трываньне
наз.	назоўнік
пар.л.	парны лік
прым.	прыметнік
прына	прыналежны
л.	
прысл.	прыслоўе
улас.	уласнае імя
/	сынонім, варыянт
:	знак аддзялення зъміняльной часткі слова
=	першы кампанэнт пары прынятых ва ўсходнехрысьціянской, другі — у заходнехрысьціянской традыцыі

B

БАБ:А, -ты ж 1.карміцелька; 2.бабка-павітуха.

БАГЪР:ИТИ, -иж, -иши *незак.барвовіць*, рабішь барвовым.

БАГЪР:Ь, -а м 1.барва, багра; 2.= **БАГЪР'НИЦА**.

БАГЪР'НИЦ:А, -я ж пурпуровые шаты (*адзнака каралеўскай улады*).

БАЛИ:И, -я м доктар, лекар.

БАЛОВАНН:ИК, -я н 1.лячэнъне, лекаванъне; 2.лекі.

БАЛЬСТВ:О, -а н лекі; лячэнъне, лекаванъне.

БАНЬСК:Ь, -тын *прым.лазенны*, які мае дачыненъне да лазьні.

БАН:ІА, -я ж лазъня; купанъне.

БЕДР:А, -ты ж съязгно; клуб (частка цела).

БЕДРЫНЬ *прым.багаты, щодры*.

БЕ ГЛ. **БЕЗ**

БЕЖ ГЛ. **БЕЗ**

БЕЗ, **БЕЖ**, **БЕЗО**, **БЕЗЬ**, **БЕЗЬ**, **БЕС**, **БЕЩ** *прын.+Р.* 1. без; 2. пры
выіказванъні пярэчанъня, нязгоды наступаць, проці, супраць, не
па, не паводле.

БЕЗАКОНЕНИ:ИК, **БЕЗАКОНЫНИ:ИК**, -я н беззаконъне; правіна.

БЕЗАКОНИ:ИК, -я н злачыства, беззаконъне, парушэнъне закону;
правіна; няпрауда.

БЕЗАКОНЫНИК:Ь, -а м парушальнік закону, злачынец; нягоднік.

БЕЗАКОНЫ:ОВАТИ, -оуж, -оукиши *незак.чыніць* беззаконъне, парушаць
закон.

БЕЗАКОНЫН:Ь, -тын *прым.* 1. незаканамерны, які не адпавядзе закону;
2. уласціві нягодніку, злачынны, нягодны, зладзейскі.

БЕЗАКОНЫН:Е ГЛ. **БЕЗАКОНЕНИК**

БЕЗБОЖН:ТЬ, -тын I *прым.бязбожны*.

БЕЗБОЖН:ТЬ, -тын II *субст.бязбожнік*.

БЕЗБОЖСТВ:О, -а н бязбожнасьць, бязбожжа.

БЕЗВОЗНИ:ИК, -я н сымеласьць, адвага, бястрашша, харобрасьць.

БЕЗБРАШН:Ь *прым.: БЕЗБРАШНЮ БРАШНЮ* літар.: яда бязь ежы
(гульня словау).

БЕЗБ'ЕДН:ТЬ, -тын *прым.бяспечны*.

БЕЗВЕЦН:ТЬ, -тын *прым.нярэчыўны*, нематэрыяльны.

БЕЗВИНН:ТЬ, -тын *прым.нявінны*, бязвінны, невінаваты.

БЕЗВОДН:А, -ты ж бязводная пустэча.

БЕЗВОДН:ТЬ, -тын *прым.бязводны*, сухі.

безврѣмѣнны:ъ, безъврѣмѣнны:ъ, -тыи прым. 1. пазачасавы; 2. дачасны; нясвоечасовы.

безвѣдьнъ гл. безвѣдьнъ

безвѣдьнъ:ъ, -тыи прым. які ня ведае; ненаўмысны, несьвядомы; тъма **безвѣдьнага** Цемра няведанья.

безвѣстын:ъ, -тыи прым. невядомы; няясны.

безгнѣвын:ъ, -тыи прым. той, каму не ўласцівая злосць; нязлосны, лагодны, раҳманы.

безгоди:к, -та *н* неспрыяльная, неадпаведная пара.

безгодынѣ прысл.ня ў час, не ў пару, нясвоечасова.

безградьникъ:ъ, -а *м* чалавек без радзімы.

безгрѣшын:ъ, -тыи прым. бязгрэшны.

бездарствын:ъ, -тыи прым. няўдзячны.

безден- гл. **бездын-**

бездобъ прысл.дарэмна, надарэмна, марна, безвынікова.

бездродын:ъ, -тыи прым. невысакародны, невысакароднага/нешляхецкага паходжанья, паспалты; бязродны.

бездоўгтътын:ъ, -тыи прым. бясслоўны, які ўсё прымае без пярэчанья.

бездроўвынъ прым.не драўляны, ня з дрэва.

бездоушын:ъ, -тыи прым. нежывы, без душки.

бездъжди:к, -та *н* сухмень, засха.

бездын:а, -ты ж, бездыни:к, бездыни:к, -та *н* бездань, прадоньне, прорва.

бездын:ъ, -тыи прым. бяздонны.

бездына гл. **бездынъ.**

бездыник гл. **бездыник.**

безименынъ прым.безыменны, безназоўны, неназваны.

безлобынъ гл. **безълобынъ**

безлѣтнынъ прым.пазачасавы, які не старэе, для якога не ўласцівы працэ старэнья.

безмездыникъ гл. **безмъздыникъ.**

безмилостив:ъ, -тыи прым. неміласэрны.

безмлѣви:к, безмлѣви:к, -та *н* цішыня, ціша; бязгучча.

безмлѣвын:ъ, -тыи прым. маўклівы, бязмоўны; ціхі.

безмлѣвѣстви:к, -та *н* бязмоўнасць, (пакорлівае) маўчаныне.

безмъздыникъ:ъ, -а *м* бескарыйскіі чалавек, бяссрэбнік.

безмльвик гл. **безмльвие.**

безмѣрны прым. нязъмерны, бязъмерны.

безмѣжынъ, -тии прым.: **безмѣжынъ** мжжъ муж толькі па назве, муж толькі перад людзьмі, намінальны муж.

безнадеждынъ гл. **безнадеждынъ**

безнадеждынъ, -тии прым. які страціў надзею, роспачны, роспачлівы.

безначально прысл. без пачатку.

безо гл. **без**.

безоксовати, -оуж, оукши незак. быць бессаромным\дзёрзкім\ нахабным, нахабнічаць.

безочство, -а н бессаромнасьць, дзёрзкасьць, нахабнасьць, нахабства.

безплачынъ гл. **бесплачынъ**

безплжтынъ гл. **бесплжтынъ**

бескрѣвънъ гл. **бескрѣвънъ**

безумай прым. неразумны.

безумник, -ия н неразумнасьць; вар'яцтва.

безумль, -ии прым. неразумны; вар'яцкі.

безумль гл. **безумль**

безумыник, -а м неразумны чалавек; вар'ят.

безумынъ, **бесумынъ**, -тии прым.= **безумль**.

безчадынъ гл. **бечадынъ**

безъ гл. **без**

безъврѣменынъ гл. **безврѣменынъ**

безълобивъ, -тии прым. нязлосны, незласылівы, бяззлобны, лагодны, рахманы, мірны; бязъвінны; бясхітрасны, няхітры.

безълобик, -я н нязлобнасьць, незласылівасьць, бяззлобнасьць, дабрыня, лагоднасьць, рахманаśць; бязъвіннасьць.

безълобинъ, -тии прым.= **безълобивъ**.

безъратий прым. мірны, без вайны.

безъчоувѣствынъ гл. **бечоувѣствынъ**

безъчѣствовати гл. **бечѣствовати**.

безъ гл. **без**.

безълобынъ гл. **безълобынъ**.

бес гл. **без**

бес- гл. таксама **без-**

бесада гл. **бесѣда**.

бесвѣтынъ прым. пазбаўлены съятла, безъ съятла.

БЕСКРЪВЫНЬ ГЛ. БЕСКРЪВЫНЬ.

БЕСКРЫНЫН:Ь, -тыи прым. беззаганны; бязгрэшны.

БЕСКОНЬЧЫН:Ь, -тыи прым. бясконцы.

БЕСКРЪВЫН:Ь, -тыи прым. спакойны, мірны; бестурботны, бесклатопты.

БЕСКРЪВЫН:Ь, -тыи прым. бяскроўны.

БЕСЛОВЕСЫН:Ь, -тыи прым. 1. бясслоўны, бязмоўны, які не мае дару мовы (*пра жывёт*); 2. нямы; 3. *перан*. неразумны.

БЕСЛОВЫН:Ь, -тыи прым. неразумны; непрадуманы, няўзважаны.

БЕСЛЪНЫН:Ь, -тыи прым. пазбаўлены сонечнага съятла, без сонца, нясонечны.

БЕСПЕЧАЛЬН:Ь, -тыи прым. бестурботны, бесклатопты; спакойны.

БЕСПЛАЧЫН:Ь, -тыи прым. які бязь сълёз\плачу\скаргаў\нараканьняў.

БЕСПЛОДЫН:Ь, -тыи прым. няплодны, бясплодны.

БЕСПЛТЬНО прысл. бесъцялесна.

БЕСПЛТЬН:Ь, -тыи прым. бесъцялесны.

БЕСПЛТЬ- ГЛ. **БЕСПЛТЬ-**

БЕСПОСАГАІА прым. ж (м і н няма) незамужняя.

БЕСПРАВДИ:К, -та н несправядлівасьць.

БЕСПРАВДЫН:Ь, -тыи прым. несправядлівы.

БЕСПРИКЛАДЫН:Ь, -тыи прым. бяспрыкладны, незраўнёны.

БЕСПРОФСТАНИ прысл. безупынна, безупынку; стала, увесь час.

БЕСПЖТЫН:Ь, -тыи прым. бездарожны, які без дарогі, які ня мае дарогі.

БЕСРАМИ:К, -та н бессаромнасъць.

БЕСРАМЪК:Ь, -та м бессаромнік.

БЕСРАМЫН:Ь, -тыи прым. бессаромны, нахабны.

БЕССЬНИК ГЛ. **БЕСЬНИК**

БЕСТРАСТИ:К, -та н беспакутнасъць, адсутнасъць пакутаў, жыцьцё без пакутаў.

БЕСТРАСТЬН:Ь, -тыи прым. які без пакутаў.

БЕСТОУДИ:К, -та н бессаромнасъць.

БЕСТОУДЬНИК:Ь, -та м бессаромнік.

БЕСТОУДЫН:Ь, -тыи прым. бессаромны.

БЕСТОУДЫНЬ прысл. бессаромна.

БЕСТОУДЫЦ:Ь, -та м бессаромнік.

БЕСТЬЛІВНИ:К, -та н незынішчальнасъць; бесъцялеснасъць.

бесълѣнъ, -ыи прым. незынішчальны; бесъцялесны.

бесълѣнънъ, -ии прым. незынішчальны; бесъцялесны.

бесъжжынъ, -ии прым. які вытрым(л)ваецца\трываецца без нараканьняу, які пазбаўлены цяжкасцяу.

бесоуменъ гл. бесоумынъ

бесоумынъ гл. бесоумынъ

бесхрамъникъ, -а м бясхатнік, бяздомнік; чалавек, які ня мае жытла.

бесцѣннъ гл. бесцѣннынъ

бесч- гл. таксама веш-

бесчинан гл. бесчинан

бесчинник гл. бесчинник

бесчиннынъ гл. бесчиннынъ

бесчыствиie гл. бесчыствиик

бесчыствынъ гл. бесчыствынъ

бесчыстниe гл. бесчыстник

бесъмрѣтие гл. бесъмрѣтие

бесъмрѣтьство гл. бесъмрѣтьство

бесъмрѣтиc, -иа н неўміручастьць, бесъсьмяротнасьць.

бесъмрѣтьство, -а н неўміручастьць, бесъсьмяротнасьць, не-съмяротнасьць.

бесъмрѣтие гл. бесъмрѣтие

бесъмрѣтие гл. бесъмрѣтие

бесъмрѣтьство, -а н неўміручастьць, бесъсьмяротнасьць, не-съмяротнасьць.

бесъниc, -иа н бадзёраньне, чуваньне; бессань.

бесъд:a, -ы ж 1. слова; прамова; 2. размова, гутарка; 3. казаньне, казань; 4. сам тэкст Эвангельля.

бесъдованиc, -иа н размова, гутарка.

бесъд:овати, -оуж, -оукиши незак. *къ комоу, съ кынимь, съ чѣмь, комоу*
1. размауляць, гутарыць; 2. сустракацца, кантактаваць.

бесцѣннынъ гл. бесцѣннынъ

бесчинан, бесчинан прым. нястриманы; неўтаймоўны.

бесчинница гл. бесчиньница

бесчинник, -иа бясчынства; нястриманасць, неўтаймоўнасьць.

бесчиньниц:a, -а ж бясчынства; нястриманасць, неўтаймоўнасьць.

бесчиннынъ, -тыц прым. нястриманы, неўтаймоўны; съмелы, адважны, дзёрэзki.

вєцислънъ ГЛ. **вєцислънъ**

вєцислънъ:, -тын прым. незылічоны; бязъмерны.

вєцисменънъ:, -тын прым. незылічоны.

вєщѹвъствънъ:, -тын прым. які нічога не адчувае\успрымае.

вєщъстви:к, -та Н. **вєщъстви:к сътворити** абняславіць, зъяславіць, зглуміць.

вєщъствовати, -**ѹж,** **ѹчиши незак./зак.** ганьбіць/зганьбіць, сарамаціць/пасарамаціць=прысаромець; глуміць/зглуміць.

вєщъствънъ:, -тын прым. нягодны, які ня мае годнасьці.

вєщъстии прым. да якога няма пашаны, непаважаны, нешанаваны.

вєщъсти:к, -та Н. **няслава, ганьба, глум;** **вєщъсти:к сътворити** абняславіць, зъяславіць, зглуміць.

вєщъстынъ:, -тын прым. зъяслияулены, зглумлены; нягодны.

вєщълдънъ:, -та Н. бязъдзетнасьць; няплоднасьць, бясплоднасьць.

вєщълдънъ:, -тын прым. бязъдзетны; бясплодны, няплодны.

весц'бнънъ:, -тын прым. неацэнны, бясцэнны; каштоўны.

вечислънъ ГЛ. **вєцислънъ**

вєцисменънъ ГЛ. **вєцисменънъ**

вечистынъ ГЛ. **вєщъстынъ**

вечъствовати ГЛ. **вєщъствовати**

вечъстии ГЛ. **вєщъстии**

вечъстие ГЛ. **вєщъстие**

би форма бъгти

быва:ти, -**ж,** -**юши незак.** забіваць.

бисөръ ГЛ. **бисъръ**

бисръ ГЛ. **бисъръ**

бисъръ ГЛ. **бисъръ**

бисър:ъ, -**я** М пэрлы; пэрліна.

бити, биж, бижши = **быж, быкши незак.** 1. біць; 2. бічаваць; 3. забіваць; **бити каменикъмъ** закідаць каменьнем.

бич:ъ, -**я** М бізун, пуга, біч.

бикни:к, быкни:к, -**та** Н біцьцё бізуном\пугаю\бічом; бічаванне.

благ:о I, благо:ое (МН. -**ла**) Н добро, штосьці добрае (субст. ад **благъ**).

благо II прысл.добра.

благоже выкл.добра!, так і трэба!, так і належыць!

благовол:ити, -**ж,** -**иши незак./зак.** **на кого;** **о комъ,** **чъто** 1. спрыяць/паспрыяць, выказваць/выказаць прыязнасьць,

прыхільнасць, сымпатызыаваць/праявіць сымпатыю\прыхільнасць;
2. жадаць/пажадаць.

благоволінні:к, -та *н* спрыяньне, прыхільнасць, міласць, ласка, добрая воля.

благоволінно прысл. прыхільна.

благовонын:ъ, -тыи *прым.* духмяны, пахучы, пахкі.

благоворѣменьно прысл. акурат, (самы) час, пара, зручна, якраз.

благоворѣменын:ъ, -тыи *прым.* своечасовы.

благовъгодын:ъ, -тыи *прым.* адпаведны.

благовѣри:к, -та *н* пабожнасць, багабойнасць, богабаязнасць.

благовѣрын:ъ, -тыи *прым.* пабожны, багабойны, богабаязны.

благовѣрынѣ прысл. пабожна, багабойна, богабаязна.

благовѣств:овати, **благовѣст:овати**, **благовѣстъств:овати**, -*оніж*, -*онкіши* незак. абвяшчаць, спавяшчаць, дабравесыць, зьвеставаць, прапаведаваць.

благовѣстигти, -*циж*, -*стихи* незак./зак. абвяшчаць=весы-ціць/абвесыціць, спавяшчаць/спавесыціць=спавясыціць.

благовѣстовати *гл.* **благовѣсттовати**

благовѣстъствовати *гл.* **благовѣстствовати**

благовѣща:ти, -*иж*, -*кіши* незак. абвяшчаць=спавяшчаць (добрую вестку), дабравесыціць, зьвеставаць.

благовѣщени:к, -та *н* 1. добрая вестка, дабравешчанье; Эвангельле; 2. Дабравешчанье, Зьвеставанье (*съята*).

благоголѣнні:ъ, -тыи *прым.* які мае моцныя ногі.

благодавыць, -а *м* дабрадзей, дабрачынец.

благодары:к, -та *н* карысць; дабрадзейства.

благодары:ствити, -*цивліж*, -*ствщи* незак./зак. дзякаваць/падзякаваць; усхваляць/усхваліць, узносіць/узънесыці падзякі.

благодарыствын:ъ, -тыи *прым.* 1. падзячны, які мае адносіны да падзякі.

благодаркнн:к, -та *н* падзяка; удзячнае ўхваленые.

благодате:ль, -ла *м* дабрадзей, дабрачынец.

благода:ти, -мь, -си *зак.* учыніць/зрабіць добро.

благодат:ъ, -и *ж* міласць, даброць.

благодатыник:ъ, -а *м* дабрадзей; спагаднік, спагадца.

благодатын:ъ, -тыи *прым.* міласцівы, поўны міласці.

благодушн:к, -та *н* душэўны спакой; бестурботнасць, бескла-потнасць.

благодѣтє:ль, -ла *m* дабрадзей, дабрачынец.

благодѣтъ:ь, -и ж 1. міласьць, даброць; 2. дабрадзейства, дабрадзейнасъць, дабро; 3. удзячнасъць, падзяка; 4. даброць, цнота; 5. прыемнасъць, прыемнае пачуцьцे.

благодѣтън:ъ, -тыи прым. 1. міласьцівы, поўны міласьці; 2. дабрадзейны, міласьцівы; 3. удзячны.

благодѣни:к, -та н дабрадзейства, дабрадзеяньне (працэс).

благодѣти:и, -иж, -екши незак./зак. чыніць/учыніць дабро, рабіць/зрабіць дабро.

благоже выкл.добра, выдатна (выказваньне задавальненія).

благонизвол:ити, -иж, -иши незак./зак. на кого, на крмь, о крмь, въ крмь 1. любоць/палиюбіць каго-н.; 2. спрыяць/паспрыяць, спагадаць/паспагадаць каму-н.

благонизвольн:ъ, -тыи прым.вядомы, знакаміты, слынны, знаны.

благоніспытани:к, -та н стараннасъць.

благокоренън:ъ, -тыи прым.(з) добрага роду, высакародны.

благолѣпн:ъ, -тыи прым.прыгожы, цудоўны, чароўны, дзівосны.

благообразъно прысл.годна; з пабожным выглядам.

благообразънъ прым.годны; пабожнага выгляду.

благопримичън:ъ, -тыи прым.спрыяльны, зручны, ёмкі.

благоприлежън:ъ, -тыи прым.старанны.

благоприятън:ъ, -тыи прым.прыемны, (па)жаданы.

благорадстворені:к, -та н удалае/прыемнае зъмяшэніе (у зъвязку зъ віном).

благороди:к, -та н высакароднасъць, высакародства, шляхетнасъць.

благородън:ъ, -тыи прым.высакародны, шляхетны.

благословенік гл. **благословленік**

благословенъ гл. **благословленъ**

благословесенъ гл. **благословесънъ**

благослове:сити, -шж, -сиши зак. 1. бағаславіць, перахрысьціць, перажагнаць; 2. уславіць, усхвалиць, узънесыці хвалу.

благословествени:к, -та н бағаславеніе, бағаслаўленіе, бағаславенства; хвала.

благослове:ствити, -цвлж, -ствиши, **благослове:ств:овати**, **благословесъств:овати**, -оўкж, -оўкши незак./зак. 1. бағаслаўляць/бағаславіць; 2. уславіяць/уславіць, усхваляць/усхваліць, узносіць/узънесыці хвалу.

благословествън:ъ, -тыи прым. бағаслаўлёны, уславілены, у(с)-хвалены.

благослове:стити, -цж, -стиши незак./зак. 1. бағаслаўляць/бағаславіць, хрысьціць/перахрысьціць, жагнаць/перажагнаць; 2. бағаслаўляць/бағаславіць, усхваляць/усхваліць, узносіць/узънесыці хвалу.

БЛАГОСЛОВЕСЬН:Ъ, -тыи прым.багаслаўлёны, (па)хрышчаны.

БЛАГОСЛОВЕССТВОВАТИ ГЛ. БЛАГОСЛОВЕСТВОВАТИ.

БЛАГОСЛОВЕЦВІКІИ:К, -та н багаславеньне, багаслаўленъне, багаславенства.

БЛАГОСЛОВЕШЕНИ:К, **БЛАГОСЛОВЕШЕНИ:К**, -та н багаславеньне, багаслаўленъне, багаславенства.

БЛАГОСЛОВЕШЕНЬ ГЛ. БЛАГОСЛОВЕСИТИ.

БЛАГОСЛОВ:ИТИ, -лж, -иши тс. **БЛАГОСЛОВЕ:СТИТИ**

БЛАГОСЛОВЛД:ТИ, -кж, -кши незак. 1. багаслаўляць, хрысьціць, жагнаць; 2.багаслаўляць, усхваляць, узносіць хвалу.

БЛАГОСЛОВЕНИК ГЛ. БЛАГОСЛОВЛІКНИК

БЛАГОСЛОВЕНЬ ГЛ. БЛАГОСЛОВЛІКНЬ

БЛАГОСЛОВДКІИ:К, **БЛАГОСЛОВЕНИ:К**, -та н багаславеньне, багаслаўленне, багаславенства.

БЛАГОСЛОВЛІКН:ТЬ, **БЛАГОСЛОВЕН:ТЬ**, -тыи прым. багаслаўлёны, багаславены; уславлены, у(с)хвалены.

БЛАГОСЛОВЫКІИК ГЛ. БЛАГОСЛОВЛІКНИК.

БЛАГОСТЫ:НИ, -нъя ж дабрыня, дабрата, ласка, міласъць, (добра)зычлівасъць,

БЛАГОСТ:Ь, -и ж дабрыня, дабрата, ласка, міласъць, (добра)зычлівасъць.

БЛАГОСТЬН:ТЬ, -тыи прым.добры, міласъцівы.

БЛАГОСТЬВОРИ:ТИ, -кж, -иши зак.зрабіць\учыніць добро.

БЛАГОТВОРИВ:ТЬ, -тыи прым.які робіць\чыніць добро.

БЛАГОТВОРИ:ТИ, -кж, -иши незак.рабіць\чыніць добро.

БЛАГОУХАНИ:К, -та н водар, духмянасъць.

БЛАГОУХАНТЬН ГЛ. БЛАГОУХАНЬН

БЛАГОУХАНЬН, -тыи прым.духмяны, пахучы, пахкі.

БЛАГОЧИНІЕНИ:К, -та н дабрадзеяства, дабрачыннасъць.

БЛАГОЧСТИВ:ТЬ, -тыи прым. пабожны, набожны, багабойны, бо-
габаязны.

БЛАГОЧСТИ:К, -та н пабожнасъць, багабойнасъць, богабаязнасъць.

БЛАГОЧСТ:ОВАТИ, -оуіж, -оукши незак. быць пабожным\бага-
бойным\богабаязным.

БЛАГОЧСТЬНО прысл.пабожна, багабойна, богабаязна.

БЛАГОЧСТЬН:ТЬ, -тыи прым. пабожны, набожны, багабойны, бо-
габаязны.

БЛАГ:Ь, -тыи прым.добры, прыемны.

благы:ни, -ни ж 1. добро, добрае; 2. добро, маёмасьць; багацьце; спрат; 3. дабрыня, дабрата, (добра)зыглівасьць, спагаднасьць, спагадлівасьць, ласкавасьць.

блаженик:ъ, -а м багаславенны, вялебны (*пра съятога*).

блажени:к, -а н багаславеннасьць, вялебнасьць (*пра съятога*).

блажен:ть, -тын прым. 1. шчасны, шчасльвы; 2. багаславенны, вялебны (*пра съятога*).

блажен:ынъ ГЛ. **блажен:ъ**

блажен:ыств:о, -а н шчасьце.

блажи:ти, -иж, -иши незак. услаяўляць, усхваляць, узносіць хвалу.

блажын:ъ ГЛ. **блажен:ъ**

блазн:а, -ты ж памылка, аблуда.

блазни:ти, -иж, -иши незак. 1. ашукваць, падманваць; 2. абураць; 3. спакушаць, зводзіць; 4. прымушаць сумецца, выклікаць сумењнё.

блазни:ти ся, -иж, -иши 1. памыляцца, быць у аблудзе; 2. абурацца; 3. блазнаваць, гаварыць блазноту.

блазн:ъ, -а м спакуса.

блазнынич прым. блазенскі, блазнаў.

блазнын:ъ, -тын прым. які памыляеца, знаходзіцца ў аблудзе.

блат:о, -а балота, багна, дрыгва; твань

ближник:а, -ты м сваяк; блізкі, бліжні.

ближнин I прым. блізкі.

ближнин II субст. бліжні.

блізньц:ъ, -а м уласн. Блізьня, Блізьнюк.

блізньчын:ъ, -тын прым. падвойны; дваісты.

блізъ, **блізъ** прысл. і прын. (з Р., Д.) (ка)ля, побач, поруч, па-блізу.

блізъ ГЛ. **блізъ**

бліскати ся ГЛ. **бліскати ся**

бліск:ъ, -а м маланка, бліскавіца.

блістаник ГЛ. **блістаник**

блісцани:к, **блістани:к**, -а н бляск, зъязнъне, зіх(а)ценъне.

блісца:ти ся, **бліска:ти ся**, -иж, -иши незак. блішчаць, зъязць, зіх(а)цець.

блюсти ГЛ. **блюсти**

блъва:ти, **блюж**, **блюки** незак. ванітаваць, рыгаць, бляваць.

блъвотин:а, -ты ж ваніты.

блъшани:к, -а н 1. бляск, зъязнъне, зіх(а)ценъне; 2. блісканъне (у часе навальніцы); маланка, бліскавіца.

ВЛЬ:ЩАТИ СІЛ, -ж, -иши незак.блішчаць, зъязць, зіх(а)цець.

ВЛ'ЕД:ТЬ, -тын прым.бледны.

ВЛ'ЕДЬ:ТИ, -иж, -иши незак.бляднець.

ВЛЮД:О, -а н, **ВЛЮД:ТЬ**, -а м спод (посуд).

ВЛЮ:СТИ, -дж, -дёши незак. 1. дбаць *пра што*, рупіцца *пра што*, глядзець *што*, даглядаць *што*, сачыць *за чым*; 2. *кога ч'то* ахоўваць, абаряняць, съцерагчы *каго\што*, пільнаваць *каго\ што*, *за кім\чым*; 3. *ч'то* захоўваць *што*, прытрым(лі)вацца, трymацца *чаго*.

ВЛЮСТИ СІЛ 1.глядзець, дбаць, сачыць, зважаць, зъяртаць увагу; 2. *отъ чесо* асьцерагацца *чаго*.

ВЛАД:Ь, -и I м балбатун.

ВЛАД:Ь, -и II ж 1.балбатня; 2.аблуда; ерась, гарэзія; 3.распуста.

ВЛАДЬНИК:ТЬ, -а м балбатун.

ВЛАДЬНІН:ТЬ, -тын прым.балбатлівы.

ВЛА:СТИ, -дж, -дёши незак.балбатаць, вярзыці глупства.

ВЛЖДИЛИЦ:Е, -а н месца распусты, дом граху, публічны дом.

ВЛЖ:ДИТИ, -ждж, -диши незак.1.блукаць; 2.распуснічаць.

ВЛЖДНІТЬСТВЪ Гл. **ВЛЖДНІЧСТВО**

ВЛЖДОЛЮБИ:К, -а н распуснасць, блудлівасць, юрлівасць.

ВЛЖД:Ь, -а м распуста, блуд.

ВЛЖДЬНИК:ТЬ, -а м распуснік.

ВЛЖДЬНИЦ:А, -а ж распусніца.

ВЛЖДЬНИЧСК:ТЬ, -тын прым. прынал.распуснічышын, які належыць распусніцы.

ВЛЖДЬНИЧСТВ:О, -а н распусніцтва, блуд; прастытуцыя.

ВЛЖДЬНО прысл. 1. распусна; 2. аблудна, бязглудза, бесталкова, марна.

ВЛЖДЫН:ТЬ, -тын прым.распусны; **ВЛЖДЫНЫ СЫНЬ** блудны сын.

ВЛЖДЕНЕНИ:К, -а н распуста, блуд.

БО I здуч.1.(прычына) бо, таму як, таму што; 2.(вынік) таму, праз тое; 3.(далучэнье) ды(й).

БО II часыц.(узмацненіе) ж(а), бо, жа бо.

БОГА:ТИТИ СІЛ, -цж, -тиши незак. багацець, узбагачацца; быць багатым.

БОГАТ:Ь, -тын прым.1.багаты, заможны; 2.шчодры, багаты.

БОГАТСТВИ:К, -а н багацце.

БОГАТСТВ:О, -а н багацце.

БОГАТЬ:ТИ, -иж, -иши незак.багацець, узбагачацца; быць багатым.

БОГОАВЛІНІК Гл. **БОГОАВЛІНІК**

богобори:к, -та *н* багаборства.

богоборын:ть, -тыи *прым.*багаборскі.

богоборыц:ь, -а *м* багаборнік, багаборца.

богоборкни:к, -та *н* багаборства.

боговесельн:ть, -тыи *прым.*багарадны, рады Богу, які радуецца Богу.

боговидыц:ь, -а *м* хто бачыць Бога.

боговъгодын:ть, -тыи *прым.*мілы Богу.

богогодын:ть, -тыи *прым.*мілы Богу.

богодъхновен:ть, -тыи *прым.*боганатхнёны.

богозъван:ть, -тыи *прым.*богаабраны.

богокоторын:ть, -тыи *прым.*багаборскі, багаборніцкі.

боголѣпъно *прысл.*прыемна Богу.

боголѣпн:ть, -тыи *прым.*мілы\прыемны Богу.

боголюбив:ть, -тыи *прым.*багалюбны, пабожны.

боголюбыц:ь, -а *м* багалюбца.

богомръзъкъ *гл.* **богомръзъкъ**

богомръзък:ь, -тыи *прым.*боганенавісны.

богомждростын:ть, -тыи *прым.*багамудры, падобны мудрасыцю да Бога, Мудры праз бога.

богомждр:ь, -тыи *прым.*багамудры, падобны мудрасыцю да Бога.

богонаучен:ть, -тыи *прым.*навучаны богам, дадзены ад Бога, пераняты ад бога.

богоневѣст:а, -тыи *ж* нявеста Бога, Божая нявеста; дзяўчына, якая прызначыла сябе за нявесту Богу (*пра манашку*).

богоносив:ть, **богносын:ть**, -тыи *прым.*баганосны, які носіць у сабе Бога; кіраваны Богам.

богоносыц:ь, -а *м* баганосец.

богообразын:ть, -тыи *прым.*богападобны.

богопознани:к, -та *н* богаспазнанье, спазнанье Бога.

богоприкемыц:ь, -а *м* богапрыемца, які прымаў Бога да сябе на руки (*звычайна пра съв. Сымона*).

богоразуми:к, -та *н* богаспазнанье, спазнанье Бога.

богородиц:а, -а *ж* Маці Божая\Боская, Багародіца.

богородичин:ть, -тыи *прым.*прынал. Маці Божай\Боскай, багародзічын.

богородичин:о, -а *н* твор у гонар Маці Божай\Боскай.

богосварыник:ь, -а *м* багаборнік, багаборца.

богосварын:ть, -тыи *прым.*багаборскі, багаборніцкі.

БОГОСЛОВЕСТВИТИ, -швіж, -ствиши незак. услаўляць\усхваляць\хваліць Бога; прапаведаваць.

БОГОСЛОВЕССТВОВАТИ, -оуж, -оукиши незак. услаўляць\усхваляць\хваліць Бога; прапаведаваць.

БОГОСЛАВИТИ, -ліж, -иши незак. услаўляць\усхваляць\хваліць Бога; прапаведаваць.

БОГОСЛОВЛІНІІ, -іа н навучаныне веры.

БОГОСЛОВЦЬ ГЛ. БОГОСЛОВЬЦЬ.

БОГОСЛОВЬЧЬ, -а м багаслоў(нік), багасловец, тэоляг.

БОГОСЛОВНІЧЬ, -тыи прым. багаслоўскі, багасловецкі, багаслоўніцкі, тэалягічны.

БОГОСЛОВЬЦЬЧЬ, -а м багаслоў(нік), багасловец, тэоляг.

БОГОУГОДНІЧЬ, -тыи прым. мілы\прыемны Богу.

БОГОУЧЕНІЧЬ, -тыи прым. навучаны богам, дадзены ад Бога, пераняты ад Бога.

БОГОЧСТИВІЧЬ, -тыи прым. які шануе Бога, пабожны.

БОГОЧСТИВІЧ прысл. пабожна, з пашанаю да Бога.

БОГОЧСТИІІ, -іа н пабожнасьць.

БОГОЧСТЬНО прысл. пабожна, з пашанаю да Бога.

БОГОСЛОВЬЦЬЧЬ, -а м багаслоў(нік), багасловец, тэоляг.

БОГОЧСТЬЦЬЧЬ, -а м пабожны чалавек.

БОГОГАВЛІНІІ, -іа н 1. зъяўленыне Бога; 2. Богазъяўленыне, Вадохрышча (*святыя*).

БОГІЧЬ, -а м Бог.

БОГЫНИ, -ніа ж багіня.

БОЖКИ прым. божы, боскі.

БОЖЪСКІЧЬ, -тыи прым. божы, боскі.

БОЖСТВІО, -а н 1. Бог; 2. боскасць.

БОЖСТВЕНІЧЬ, -тыи прым. божы, боскі.

БОЛЕ ГЛ. БОЛІК II

БОЛИИ прым. выш. ст. *параўн.* большы.

БОЛІЬ, -и м хворы.

БОЛЬМИ прысл. вельмі, надта.

БОЛЬНІЧЬ, -тыи прым. хворы.

БОЛЬШИ прым. выш. ст. *параўн.* большы.

БОЛЬШЫМИ прысл. выш. ст. *параўн.* больш.

БОЛ'ВЗНІЧЬ, -и ж 1. хвароба, немач; 2. пакуты, боль.

БОЛ'ВЗНІЧНІЧЬ, -тыи прым. 1. хворы; 2. балочы; 3. звязаны з хваробаю.

бол:ѣти, -иж, -иши незак. 1.хварэць; 2.адчуваць боль.

болгарин:ъ, -а м магнат, вяльможа.

болгарск:ъ, -ыи прым.магнацкі.

болк I прым.выш. ст. параўн. большы.

болк II прысл.выш. ст. параўн.больш, болей.

бооченъ гл. богоученъ

борени:ю, -я н барацьба, змаганьне.

борыц:ъ, -а м барацьбіт, змагар.

боуччынъ гл. богоученъ

босварынъ гл. богосварынъ

бо:сти, -дж, -дэши незак. калоць; працінаць.

бочьстивъ гл. богочьстивъ

бозн:ъ, -и м страх, боязь.

богати сял, -иж, -иши незак. (отъ) кого чесо баяцца, страшыцца, лякацца *каго\чаго*.

брад:а, -ты ж барада.

брад:ты, -тьвє ж сякера.

брадѣти, -иж, -иши незак.абрастаць барадою.

бразд:а, -ы ж баразна, разора.

браќ:ъ, -а м 1.шлюб; 2.вясельле.

брани:ю, -я н барацьба; змаганьне.

брани:ъ, -и ж 1.барацьба; змаганьне; 2.бой, бітва, сеча.

броньск:ъ, -ыи прым.ваенны.

братѣ гл. братна

брати (сял), боріж, боріши незак.змагацца, дужацца.

брати:га, братри:та, -ял ж манаская грамада, брація, брацтва.

бъраник гл.браник.

бърати гл. брати (сял).

братолюбъстви:ю, -я н братэрская любоў.

братолюбъств:о, -а н братэрская любоў.

братостътворікни:ю, братротворікни:ю, -я н паstryжэнъне ў манахі/законьнікі, паstryг.

братрия гл. братна.

братролюби:ю, -я н братэрская любоў.

братротворікни гл. братостътворікни.

братр:ъ, брат:ъ, -а м брат.

брата ? гл. братна, братръ.

братрън:ь, братън:ь, -ни прым. 1. братэрскі; 2. братадъ.

братръств:о, братъств:о, -а н братэрства.

братогчад:ъ, -а м пляменьнік, братаніч, братадъ сын (*толькі*).

брать гл. братръ.

братьн гл. братрън.

братьство гл. братръство.

брачн:ъ, -зы прым. 1. шлюбны; 2. вясельны: брачныи сынове госьці на вясельлі, вясельнікі.

брашн:о, -а н ежа, яда.

брашнycz:е, -а н 1. аплатка; прычасьце, гостыя; 2. ежа, яда.

бреник гл. брьники

брідък:ъ, -зы прым. востры; перан. пранізълівы.

бритв:а, -ты ж лязо, брытва.

бръв:ь, -и ж вейка або павека.

бръвъно гл. бръвъно

бръзд:а, -ты ж цуглі.

бръзо прысл. хутка, борзда, шпарка.

бръна гл. бръна

бръник гл. бръники

бръ:ниа, -ни ж мн. панцыр (война).

бръсели:к, -а н чарэп'е; друз.

бръсал:о, -а н ручнік.

бръвън:о, -а н бервяно.

бръзо гл. бръзо

брън:а, -ты ж гразь; бруд.

бръни:к, -а н гразь; бруд.

брънън:ъ, -зы прым. створаны з гразі\зямлі\пылу\гліны.

брън гл. брън

бръселик гл. бръселик

брѣг:ъ, -а м 1. адхон; 2. бераг.

брѣжн:ъ, -зы прым. які мае дачыненъне да адхону.

брѣменын:ъ, -зы прым. абцяжараны.

брѣм:а, -ене н груз; перан. цяжар.

брәцани:к, -а н ляскат, бразгат.

БОЧИ, -и *прым.* неразумны, разумова непаўнавартасны, вар'яцкі: **боча** слова са бессэнсоўная гутарка.

БОЧІСТВ:о, -а *и* неразумнасць; вар'яцтва.

БОЧК:ты, -твё, -тви ж надпіс(ы), запіс(ы).

БОЧРЫН:ть, -тын *прым.* навальнічны.

БОЧР:іа, -іа ж бура; навальніца.

БОЧІСТ:Ь, -и ж неразумнасць; вар'яцтва.

БЪДРОСТ:Ь, -и ж бадзёрасць.

БЪДР:ТЬ, -тын *прым.* бадзёры.

БЪДРЪЛИВ:ТЬ, -тын *прым.* бадзёры.

БЪДѢНИ:к, -іа *и* бадзёраныне, чуваныне.

БЪДѢТИ, -ждж, -диши *незак.* бадзёрыца.

БЪДР:Ь, -ин *прым.* бадзёры.

БЪРАНИЕ ГЛ. **БРАНИК**

БЪРАТИ ГЛ. **БЪРАТИ**

БЪРАТИ СІЛ ГЛ. **БЪРАТИ (СІЛ)**

БЪХЪМА, **БЪХЪМЬ** прысл. зусім, увогуле, наагул.

БЪЧЕЛ:а, -ты ж пчала.

БЪШИЖ прысл. зусім, цалкам; увогуле, наагул.

БЪЫВА:ТИ, -иж, -кши *незак.* надыходзіць, станавіцца, узынікаць, адбывацца, дзеіцца; 2. бываць.

БЪЫЛИ:к, -іа *и* расыліннасць; зельле, быльлё.

БЪЫЛА нескл. м (га)спадар, пан.

БЪЫСТР:Ь, -тын *прым.* хуткі, скоры; гатовы.

БЪЫТИ, *есмь, если; буд.* вждж, вждеші; *аор.* БЪЫХъ, Бты; *пэрф.* БЪЫЛЬ; *импэрф.* БЪЫХъ, Бз, *умоу.* Бымъ, Би; *заг.* Бжды, дзеепрым. Цяп. Сты, сжции; дзеепрым. прош. Бъывъ, Бъивъши; герун. Сжтъ 1. *незак.* а. бышь; в. *комоу, от кого, (отъ) кого* належашь каму; б. *комоу+інф.* трэба, належыць, павінен, мае, мусіць; с. *съ цѣмъ* мець інтymnaya дачыненны; д. *чэмоу* бышь прыдатнам (да чаго); *чъто кестъ тэбэ\намъ..* што табе\нам\.. да таго; 2. *зак.* а. адбыцца, зьдзейсьніцца, стаць, узынікнуць, паўстаць; б. зъмяніцца; д. *въгти въ севѣ*, *въгти въ своімъ оўмѣ* ачуняць, апрытомнечь.

БЪЫТИ:к, -іа *и* існаваныне, быцьцё.

БЪДРЪ ГЛ. **БЪДРЪ**

БЪДѢНИЕ ГЛ. **БЪДѢНИЕ**

БЪДѢТИ ГЛ. **БЪДѢТИ**

БЪЖДРЪ ГЛ. **БЪЖДРЪ**

БЪРАНИЕ ГЛ. **БРАНИК**

върати, **върж**, **въреши незак.** зъбираць.

въчела *гл. въчела*

въшиж *гл. въшиж*

въкник *гл. виенник*

въ форма *въти*

въгагати, **-иж**, **-иши незак.** 1. ущякаць, бегчы; 2. (*отъ*) **чесо** пазъбягаць (каго\чаго), ухляща (ад чаго).

въд:а, **-ты ж** 1. бядна, няшчасъце; 2. бедзтва; 3. патрэба; 4. (пры)мус, змушэнъне; 5. небясьпека; 6. галечা.

въд:ити, **-ждж**, **-диши незак.** змушаць, прымушаць.

въдно *гл. въдно*

въдно *прысл.: кесь* въдно цяжка; **въти** въдно **комог** быць у бядзе, у небясьпецы.

въдн:ть, **-тын прым.** 1. бедны, бядотны, убогі; змучаны, змардаваны; 2. цяжкі, нялёгкі.

въжаник, **-та н** уцёкі.

въж:ати, **-ж**, **-иши незак./зак.** 1. бегчы\дабегчы (чаго), ухляща (ад чаго). (*отъ*) **чесо** пазъбягаць\пазъбегчы (чаго), ухляща (ад чаго).

въл:ити, **-иж**, **-иши незак.** бяліць.

вълоризьц:, **-а м** съвецкі (чалавек).

вълост:, **-и ж** бель; чысьціня.

въл:, **-тын прым.** белы.

въс:ити сял, **-шж**, **-сиши незак.** шалець; **въс:ити сял на новът мъсляць** хварэць на самнамбулю, быць самнамбуляй.

въсованик, **-та н** шал, шаленства.

въсовъск:, **-тын прым.** д'ябальскі, шатанскі.

въстг:о, **-а н** уцёкі.

въс:ть, **-а м** д'ябал, чорт, сатана, шатан; злы дух, злыдзень; **въс:ь****бесы имѣти** быць апантаным\апанаваным д'яблам.

въс:новати сял *гл. въс:новати сял*

въс:ин:овати сял, **-оуж**, **-оукши незак.** быць апантаным д'яблам; **въс:новати сял, на новыт мъсляць** хварэць на самнамбулю, быць самнамбуляй.

въс:инъ *гл. въс:инъ*

въс:инъ *гл. въс:инъ*

въс:ин:, **-тын прым.** шалёны; апантаны\апанаваны д'яблам.

въщеник, **-та н** шал, шаленства; неўразумеласьць, няўкемнасьць, няўцямынсьць.

въшинъ *прым.* шалёны; апантаны д'яблам.

вәлциъдынъ гл. **вәцледынъ**

вәжджифа гл. **вәжджифең**

вәжджифен гл. **бости**

вәжджифең, -аға субст. мн. будучыня.

вәжджини прым. будучы.

вәжриға гл. **боғриға**

В-ВЪЗЛАКАТИ

ва займ. пар.л. вы (двоє).

вааловъ прым. прынал. Ваалаў.

вабити, -лж, -иши незак. вабіць, прывабліваць.

вавил:а, -ты м улас. Вавіла.

вавілон:ъ, -а м улас. Вавілон=Бабілон.

вавілоньск:ъ, -тын прым. вавілонскі=бабілёнскі.

вадити, -ждж, -диши незак. абвінавачваць каго у чым, закідаць каму што; скардзіцца каму на што.

ван, вана наз. (пальмавая) галіны.

вакх:ъ, -а Вакх=Бахус.

валити ся, -иж, -иши незак. валіцца.

валга:ти ся, -иж, -кши незак. 1. качацца, валяцца; 2. валіцца.

вап:а, -ты ж стаячая вада.

вардаав:а, -ты м улас. Вараава=Барабаш.

варати гл. **варгати**

варахининъ прым. прынал. Варахіеў=Барахіеў.

варахиси:и, -та м улас. Варахісі=Барахіс.

варахисион:ъ, -а

варвар:а, -ты ж улас. Варвара=Барбара.

варднахов:ъ, -а м улас. Бардыяхоб (*персідскі правадыр*).

вариона м улас. Барыёна *літар.*: сын Іоны (*бар Іона*).

варити, -иж, -иши I зак. перагнаць, прыйсці раней (за каго-н.), апярэдзіць; пайсці наперад.

варити, -иж, -иши II незак. варыць, гатаўваць.

варнав:а, -ты м улас. Варнава=Барнаба.

вартимен м улас. Варцімей=Бартымэвш.

вар:ъ, -а м гарачыня, сквар...?

варвар:ъ, -а м варвар=барбар; іншапляменец, іншаземец.

варъваръ гл. **варваръ**

вартоломен гл. **варфоломен**

варътоловъмъи гл. **варфоломен**

варфоломеи м улас. Варфаламей=Барталамэвуш.

варѣти гл. **варати**

вара:ти, -иж, -кши незак. пераганяць, ісьці паперадзе, апярэджваць; ісьці наперад.

vasilieи гл. **vasiliin**

vasili:и, -іа, **vasi:l*ъ**, -ліа м улас. Васіль=Базыль.

vasiliin:а, -ты ж улас. Васіліна=Базыліна.

vasiliisk:ъ, -а I м базыліск, асыпід, гад (змей).

vasiliisk:ъ, -а II м улас. Васіліск=Базыліск.

vasильскъ гл. **vasiliiskъ**

vasiliis:и, -іа ж улас. Васіліса=Базыліса.

васнь прысл.магчыма, верагодна.

васо:и, -іа м улас. Васой=Басой.

вашь зайд.ваш.

ватани:к, -іа н статуя.

ведро:о, -а н добрае надвор'е, пагода.

веле выкл.о!, о як!

веле- у складаных словах выкарыстоўваецца для ўзмацнення.

велезвълова гл. **веле і зълова**

влененависть гл. **веле і ненависть**

влерѣчевати, -уіж, -уїкши на кого незак. хваліцца, выхваляцца.

величименьн:ъ, -тын прым.славуты, знакаміты, слынны.

вели:и, -іа, -к прым.вялікі.

велинств:о, -а н величыня; велич.

великодушн:ъ, -тын прым.вялікадушны ?.

великолѣпти:к, -іа н незвычайнае харство=прыгажосьць= краса.

великолѣп:ъ, **великолѣпн:ъ**, -тын прым. незвычайна прыгожы, цудоўны, чароўны.

великот:а, -ты ж величыня; велич.

велик:ъ, -тын прым.вялікі.

величав:ъ, -тын прым. ганарлівы, ганарысты, пыхлівы, фанабэрсты.

величани:к, -іа н ганарлівасць, ганарыстасць, пыхлівасць, пыха, фанабэрystасць.

велича:ти, -иж, -кши, **велич:ити**, -иж, -иши незак. 1. перабольшваць; 2. усхваляць, узносіць хвалу.

велича:ти сял, -иж, -кши, **велич:ити сял**, -иж, -иши незак. хваліцца, выхваляцца, фанабэрыцца.

величи:к, -іа н 1. величнасць; 2. незвычайнае харство=прыгажосьць=краса.

величыск:ъ, -тын прым.вэліцкі (ад назвы горада Вэліка).

вельчыстви:к, -иа н 1. велічнасць; 2. незвычайнае хараство, прыгажосьць, краса.

вельчыств:о, -а н веліч, велічнасць.

вэлиар:ъ, -а н улас. Веліар=Бэліяр.

великгад:ъ, -а м здольны шмат зъесці.

вельфегор:ъ, -а м улас. Вельфегор=Бэльфэгор.

вельбжд:ъ, -а м вярблюд.

вельгласын:ъ, -тыи прым.зычны (гучны, звонкі).

вельдаровани:к, -иа н шчодрасыць; дабрачыннасць.

вельз'евол:ъ, -а м улас. Вельзевул??, Люцыпар (*імя сатаны*).

вельз'оулъ ГЛ. **вельз'еволъ**

вельзовоулъ ГЛ. **вельз'еволъ**

вельз'оулъ ГЛ. **вельз'еволъ**

вельз'еволъ ГЛ. **вельз'еволъ**

вельлѣпин:к, -иа н незвычайнае хараство=прыгажосьць=краса.

вельлѣпот:а, -ты ж 1. велічнасць; 2. незвычайнае хараство=прыгажосьць=краса.

вельлѣп:ъ, -тыи прым. незвычайна прыгожы, цудоўны, чароўны.

вельми прысл.вельмі, надта; незвычайна, надзвычай.

вельможан:е, -ть ?

вельмжд:овати, -оуки, -оукши незак. хваліца, выхваляща; фанабэрыйца; быць самаўпэйненым.

вельрѣч:евати, -оуки, -оукши на кого незак.хваліца, выхваляща.

вельнни:к, -иа н загад; запавет.

вѣл:ѣти, -иж, -иши незак. 1. загадваць, распараджацца; 2. хацець, жадаць, выказваць жаданье.

веньямін:ъ, -а м улас. Венъямін=Бэнъямін.

веньямін* прым.прынал. Венъямінаў=Бэнъямінаў.

вериг:а, -ты ж ланцуг; кайданы.

верѣга, -иж ж запор, замок.

весел:ити, -иж, -иши незак.весяліць, радаваць, цешыць.

весел:ити ся, -иж, -иши незак.весяліца, радавацца, цешыцца.

весели:к, -иа н весялосць, радасць.

весело прысл. вясёла, радасна.

весел:ъ, -тыи прым.вясёлы, радасны.

весл:о, -а н вясло.

веснын:ъ, -тыи прым.веснавы.

ве:сти, -дж, -дёши незак./зак.весыці/давесыці, адводзіць/адвесці.

ве:сти (ся), -зж, -зёши незак. везці, перавозіць, перапраўляць; ехаць; плысці.

ветъх:ъ, -тыи прым.стары; старажытны.

ветъша:ти, -иж, -иши незак. старэць.

веш: -и ж 1. рэч, прадмет; 2. натура, характар; 3. здарэнъне, выпадак, падзяя, праява; 4.справа; 5.учынак, чын.

вешын: -ыи *прым.*рэчыўны, матэрыяльны.

вешыств: -а *н* рэчаіснасьць.

вечер: -а *м* вечар.

вечерн^{*}ин *прым.*вячэрні.

вечерниц: а, -а, **вечернія:** а, -я ж вячэрня=нешпар (*вечаровая багаслужба*).

вечер: а, -я ж вячера; баліваньне.

вечеранніе: я, -я вячэранне; вячера.

вечерга.ти: -ж, -кши *незак.*вячэраць; есыі.

видан: а, -ты ж улас. Бідана=Бідана.

видимо *прысл.*відаць, відно.

видим: ѿ, -ты *прым.*бачны.

видовати: -оўж, -оўкши *незак.*бачыць; сузіраць; відзець.

видом: ѿ, -ты *прым.*бачны.

вид: ѿ, -а *І м* бачанне, погляд; 2.здольнасць відзець=бачыць; зрок.

видъ *ІІ гл.* **витъ**

видъф- *ІІІ гл.* **виффаг^{*}ин**

видын: *прым.*бачны.

видыц: -а *м* глядач; сведка, відавочца.

видѣна *ІІІ гл.* **видана**

видѣни: я, -я *н* 1.глядзенне, пазіранне; 2. відовішча; 3. здольнасць відзець=бачыць; зрок..

видѣти: -ждж, -диши *незак./зак.*бачыць.

вик^{*}енти: и, -я, **вик^{*}ентъ:** я, -а *м* улас. Вікенцій=Вінцэнт.

виктороф: -а *м* улас. Віктар.

вин: а, -ты ж 1.прычына; нагода; 2.адгаворка; 3.віна, правіна.

винар: -а *м* віняр ? вінар, віннік.

вин: о, -а *н* 1.віно; 2.вінаград, вінаградныя лозы.

виновын: *виновынъ* быць вінаватым **виновынъ**, *виновына* творигти абвінавачваць, вінаваціць *каго у чым*, закідаць каму што.

виноград: -а *м* вінаграднік; вінаградныя лозы.

виноградын: -ыи *прым.*вінаграднікавы.

винодати: я, -я *н* дарэнне=даваранне віна.

винопивыц: а, -а *м* які п'е віно.

винопити: я, -я *н* піццё віна.

виньник: -а *м* вінаваты, віноўнік ?.

винын: -ыи *I прым.* 1.які з'яўляецца прычынаю; 2.вінаваты, віно ўнік **виновынъ**, *виновына* творигти абвінавачваць, вінаваціць *каго у чым*, закідаць каму што.; 3.павінен, абавязаны.

винын: -ыи *II прым.*вінны, вінаградны.

висамбон:ъ, -а м улас. Вісамбон=Бізамбон.

висѣни:к, -а н вісенне.

ви:сѣти, -шж, -сиши незак. вісеть.

витали:и, -а м улас. Вітал(ий).

витани:а, -ял ГЛ. **вифлания**

вита:ти, -иж, -иши незак. і зак. 1. жыць, пасяліцца; 2. завітаць; наведаць, наведацца.

витезда ГЛ. **вифлезды**

вит:ъ, -а м улас. Віт.

витьсаид:а, -ты ж улас. Вітсаїда=Бэтсаїда.

витьсаидськъ прым. витъсаидськъ градъ Вітсаїда=Бэтсаїда.

вифланса ГЛ. **витьсаида**

вифлансидськъ ГЛ. **витьсаидськъ**

витьф- ГЛ. вифлфаг*ини

витьфл- ГЛ. вифлфаг*ини

витфл- ГЛ. вифлфаг*ини

вилеем:ъ, -а

/? далей вельми шмат варыянтаў/

витьлеемъ ГЛ. **вилеемъ**

витьлеемъ ГЛ. **вилеемъ**

витьльемъ ГЛ. **виблеемъ**

витьльбомъ ГЛ. **вилеемъ**

витьльеемъск:ъ, -тын прым. віфлеемскі=бэтлеемскі.

вигалиц:а, -а ж бура; навальніца.

вифания ГЛ. **вифлания**

вифлани:а, -ял ?

вифлезд:а, -ты ?

вифлееем:ъ, -и ?

вифлле-, вифллео- ГЛ. **вифлееемъ або вифлееемъ**

влаг:а, -ты ж вільгаць; вільготнасць, сырасць, волкасць, вогкасць.

владык:а, -ты м 1.валадар, уладар; 2.улады, улада.

владычиц:а, -а ж валадарыня, уладарыня, валадарка, уладарка.

владычын*:ъ, -ин прым. прынал.валадароў, уладароў.

владычъск:ъ, -тын прым. валадарскі, уладарскі.

владычъскты ?

владычъстви:к, -а, владычъств:о, -а н валадаранне, уладаранне, улада, панаванне; магутнасць.

властвимлати ГЛ. **властвимлати**

власи:и, -а м улас. Улас=Блажэй.

властеллин:ъ, -а м валадар, уладар.

властел*:ъ, -а ?

властельск:ъ, -тыи прым. валадарскі, уладарскі.

вла:сти, -дж, -дэши незак.валадарыць, уладарыць, панаваць.

власт:ъ, -а м улас.Уласт=Бласт.

власт:ъ, -и ж 1.сіла, магутнасць; права; улада; 2.улады, улада.

власфимиса:ти, **власфимла:ти**, -иж, -кши незак. блазнаваць, багахульнічаць ?.

власфими:та, -я ж блазнаванне, багахульства ?.

влас:ъ, -а I м волас.

влас:ъ, -а II м улас.Улас.

влас'виц:а, -я ж валасяніца.

влас'вінъ прым.валасяны.

влахерн:а, -ты ж **влахерн:**ы, -ъ мн. улас. Блахерна (адна з назваў Канстантынопалія).

влач:ити, -ж, -иши незак.цягці, цягнуць, вала(к)чи.

влькъ, -а м воўк.

вльна, -ты I ж хвала.

вльна, -ты II ж воўна.

вльн:ити сял, -иж, -иши незак.хвалявацца.

вльнннъ, -тыи прым.хвалевы, хваляў.

вльнгати сял, -иж, -кши незак.хвалявацца; быць гнаным хвалямі.

вльнкни, -а н хваляванне.

вльсн:жти, -ж, -еши незак.зайкацца.

вльховани:е, -а н чараўніцтва, чарадзейства, магія; чараванне.

вльховын:ъ, -тыи прым.чарадзейны, магічны.

вльхволюбии:е, -а н любоў да чаравання.

вльхв:ъ, -а м чарадзей, чараўнік.

вльчыц:ъ, -а м чэш bodlak ?.

вльшьб:а, -ты ж чараўніцтва, чарадзейства, магія.

вльшьбън:ъ, -тыи прым. чарадзейны, магічны

вльшьск:ъ, -тыи ствар'вишина **вльшьскъ** зверхнік чарадзеяў=чара ўнікоў, галоўны чарадзей=чараўнік.

вльшьстви:е, -а, **вльшьств:о**, -а н чараўніцтва, чарадзейства, магія.

влькъ ГЛ. **влькъ**

вльна I ГЛ. **вльна I**

вльна II ГЛ. **вльна II**

вльнити сял ГЛ. **вльнити сял**

вльнннъ ГЛ. **вльнннъ**

вльнгати сял ГЛ. **вльнгати сял**

вльнкни ГЛ. **вльнкни**

вльчыцъ ГЛ. **вльчыцъ**

влѣ:чи, -къ, -чѣши незак. цягші, цягнуць, вала(к)чи.

воазъ ГЛ. **воозъ**

воаниръг*есъ улас. Боанэргэс.

воасъ ГЛ. **воозъ**

вод:а, -ты ж вада; вадаём.

вод:ити, -ждж, -ждиши незак. вадзіць; суправаджаць.

водонос:ъ, -а м, водонос:ь, -и ж вядро; ?.

водопиниц:а, -а м той: хто п'є ваду.

водотѣч:ь, -а м?! вадзяны паток ?.

водьногрждовит:ъ, -ыи прым. вадзянкавы ?.

водьн:ъ, -ыи прым. водны; вадзяны.

вождь, -а м 1.правадыр; зверхнік; 2.ваявода, князь.

воз:ъ, -а м воз.

вой ГЛ. **войнъ**

войн:ъ, -а м 1.войн, ваяка, вояр; 2.вораг; супраціунік; 3. мн.л. войска.

войнств:о, -а н 1.войска; збой; 2.грамада; 3.вайсковая служба; 4.ваенны паход; бой, бітва, сеча; 5.войнская годнасьць.

войнж ГЛ. **выніж**

войнск:а, -ы ж вайна; бой, бітва, сеча.

воле ГЛ. **волк**

воли:ти, -иж, -икиши. незак. 1. хацець, жадаць **мынѣ** волигть **са** лічу правільным; 2.аддаваць перавагу.

воловын:ъ, -ыи прым. вваловін, валоў.

вол:ъ, -оу м вол.

воль*н:ъ, -ыи прым. добраахвотны, свядомы; вольны, свабодны.

вол:іа, -ія ж 1.воля; рашэнне, намер **без волі** без намеру; жаданне **въ волік**, отгъ **волім**, по **вол*и** паводле волі=жадання; 2.дазвол, згода **въ волік**, съ **волікі** з дазволу, са згоды, пры згодзе **без волік**, **кромѣ волік** без дазволу, без згоды; 3.магчымасць.

волк, воле I выкл. ану!, ?.

волк, воле II часц.хіба не, (а) ці не ?.

вон- ГЛ. **вън-**

вон:іа, -ія ж 1.пах; 2.мн.л. араматычныя рэчывы, духмяны.

вооаниръниси ГЛ. **воаниръг*есъ**

вооз:ъ, -а м улас. Вооз=Бооз.

воосъ ГЛ. **воозъ**

воп- ГЛ. **въп-**

воск:ъ, -а м воск.

вотъ ?

воцаг:а, -ы ж бізун, біч.

во:квати, -юж, -юкши (на) кого, чьто; противоу комоу чесомоу незак.
ваяваць, змагацца, біцца, весці барацьбу.

во:квод:а, -ы м ваявода, ваенны зверхнік, правадыр, князь;
валадар, уладар.

во:кводин:ъ прым. прынал. ваяводаў, князёў.

во:кводъск:ъ, -ыи прым. 1. ваяводскі, зверхніцкі, княскі; 2.
валадарскі, уладарскі.

во:кводъств:о, -а н пасада ваяводы, ваяводства.

вожам гл. **во:квати**

врабен гл. **врабини**

враби:и, -я м верабей.

враг:ъ, -я м вораг, супраціўнік.

вражени:е, -я м варажба; ?.

вражи:и, -я, -е прым. ворагаў, варожы.

вражъд:а, -ы ж варожасць, варажнечা.

вражъд:овати, -оуж, -оукши комоу, (на) кого незак. ненавидзець,
варагаваць.

вражъскы прысл. варожа.

врама гл. **врѣмля**

вран:ъ, -я м 1. грак; 2. крук, крумкач, груган.

врат:а, -ъ мн.л. 1. вароты, брама; 2. дзъверы.

вратарниц:а, -я ж адверніца.

вратар*ъ, -я м адвернік.

вратити, -цж, -тиши зак. навярнуць (у веру).

вратити ся, -цж, -тиши зак. 1. павярнуцца; 2. вярнуцца.

врат:ъ, -я I м ворат, катавальнае кола.

врат:ъ, -я II м зубча(с)ты мур ?.

вратъкъ прым. хісткі, няўстойлівы ?.

вратъник:ъ, -я м адвернік.

врач:евати, -оуж, -оукши незак. лячыць, лекаваць; вылечваць.

врачевъ прым. прынал. лекараў, доктараў.

врачевын:ъ, врачевъск:ъ, -ыи прым. лекарскі, доктарскі.

врач:ъ, -я м лекар, доктар.

врачъб:а, -ы ж лячэнне, лекаванне; вылечванне.

врачъбъно прысл. лячэбна; па-лекарску, па-доктарску ?.

врачъбън:ъ, -ыи прым. які мае здольнасць лячыць=лекаваць.

връ- гл. **таксама връ-**

връбник гл. **връбник**

връбьница гл. **връбьница**

връбъ гл. **връбъ**

връжени:е гл. **връжени:е**

връста *гл.връста*

врътоградар* *гл.врътоградар**

врътоградъ *гл.врътоградъ*

врътоградъ *гл.врътъпоградъ*

врътпоградъ *гл.врътъпоградъ*

врът'поградъ *гл.врътъпоградъ*

врътъ *гл.врътъ*

врътъпоградъ *гл.врътъпоградъ*

врътъпъ *гл.врътъпъ*

врътъети сял *гл.врътъети сял*

връховынъ *гл.връховынъ*

връховын* *гл.връховын**

връхос:ъ, -а *м від сараны=саранчы.*

връхоу *гл.връхоу*

връх:ъ I *від сараны=саранчы.*

връх:ъ II *гл.връхъ* I

връби:к, -а *н вербы, зараснікі вярбы ?.*

връбьници:а, -а *ж Вербная=Пальмовая нядзеля, Вербница.*

връвь:ь, -и *ж вяроўка.*

връжени:к, -а *н кідок.*

връст:а, -ы *ж узрост, век; час жыцця, жыццё.*

врътограда:р*ъ, -а *н садоўнік.*

врътоградъ:ъ, -а *н сад, гарод.*

врътопъ *гл.врътъпъ*

врът:ъ, **врътъпоград:**ъ, -а *н сад.*

врътъп:ъ, -а *н 1.сад; 2.пячора.*

врътъпъ *гл.врътъпъ*

врътъети сял, -цж, -тиши *незак.* круціца, перавярняца, пераварочваца.

връховынъ, -тыи, **връховын***ъ, -ии *прым.* галоўны, найгалоўнейшы, найвышэйшы.

връхоу I *прысл.1.угару, уверх; 2.уверсе, наверсе.*

връхоу II *прыназ.на (што, чым).*

връх:ъ, -оу I *м 1.верх, вяршыня; 2.цемя.*

връх:ъ II *гл.връхъ* I

врѣдити, -ждж, -диши *кого, чьто зак.* 1. пашкодзіць, парапіць; 2. сапсаваць, пашкодзіць, зрабіць=учыніць шкоду.

врѣдъ:ъ, -а I *м (цялеснае, фізічнае) пашкоджанне, рана; хвароба, немач; 2.шкода, страта.*

врѣдъ:ъ, -а II *м не врѣдоу имети/сътворигти не прызнаваць/прызнаць прыдатным, вартым.*

врѣднѣть, -ыи прым. зранены, снявчаны, скалечаны; паранены; 2. шкодны; 3. врѣднѣти быти зазнаць страту.

врѣждасти, -иж, -иши кого, чѣто незак. 1. раніць, пашкоджаць; вярэдзіць, уквяляць; 2. шкодзіць, рабіць=учыняць шкоду, прыносіць страту.

врѣжденик, -ка н пашкоджанне.

врѣменыно прысл. часова, на час.

врѣмѣнны, -ыи прым. часовы, нясталы.

врѣмѧ, -ене н 1. час, пара; 2. (самы) час, (самая) пара, зручны=спрыяльны час=пара.

врѣтице, -а н 1. мех, мяшок; 2. адзенне з валасяніны (?).

врѣчи, I -ыгж, -ъжеси чѣто зак. кінуць, шпур(ля)нуць.

врѣчи, II -ъхж, -ъшеси незак. малаціць.

врѣчи ся, -ыгж, -ъжеси чѣто зак. кінуцца.

вт- ГЛ. **вѣт-**

вх- ГЛ. **вѣх-**

вчера ГЛ. **вѣчера**

въ прыназ. 1. прасторавыя адносіны: (напрамак) у, да; (месца) на; 2. (час) у; 3. у; 4. да, у; 5. супраць, проці; 6. па, з-за, праз ?; 7. адносна, у адносінах да *каго*, чаго; 8. для, дзеля, да.

въавидѣ ГЛ. **вавуда**

въблаговолити, -иж, -иши зак. палюбіць.

въбѣгасти, -иж, -иши незак. убягаць.

въбѣгнѣжти, -иж, -иши зак. убегчы.

въведеніи, -ка н 1. уводзіны ?; 2. гасціннасць.

въвесіти, -даж, -дешы зак. увесці, прывесці.

въвлѣчи, -кж, -чеси зак. уцягці, уцягнуць, увала(к)чы.

въводнити, -ждж, -диши незак. увадзіць, прыводзіць.

въврѣчи, -ърж, -ърёши зак. уваткнуць, утыркнуць.

въврѣчи, -гж, -жеси зак. укінуць, уцягнуць, увала(к)чы.

въвѣроити, -иж, -иши зак. упэйніць, запэйніць.

въвѣсити, -шж, -сиши зак. павесіць усярэдзіну, падвесіць.

въвѣгати, -иж, -иши зак. удзьмуть.

въгажданіе, -ка н дагода, дагаджэнне.

въгаждати, -иж, -иши незак. дагаджаць; служыць.

въглашенніе, -ка н навука, навучанне.

въглажебити, -лиж, -иши зак. уватнуць, утыркнуць.

въгнѣждасти ся, -иж, -иши незак. гняздзіцца.

въгнѣздити ся, -ждж, -зиши зак. загняздзіцца.

въгоднити, -ждж, -диши *комоу* зак. дагадзіць.

въгоднік, -а м дагоднік ?, служка.

въгоднѣть прым. прыемны.

въда:ти, -мь, -си зак. 1. даць, аддаць; 2. аддаць замуж.

въда:ти ся, -мь, -си зак. аддацца, перадацца; падпараткавацца.

въда:ти, -ж, -кши незак. даваць, аддаваць; 2. аддаваць замуж.

въда:ти ся, -ж, -кши незак. 1. аддавацца, перадавацца; 2. падавацца, выпраўляцца, рушыць.

въдвара:ти ся, -ж, -кши незак. 1. сяліцца, асяляцца, пасяляцца; асядаць.

въдвор:ити ся, -ж, -иши незак. 1. асяліцца, пасяліцца; асесці.

въдрожжа:ти, -ж, -кши незак. уздымаць, узнімаць, узносіць; ставіць.

въдрожж:ити, -ж, -иши зак. узняць, узнесці; паставіць.

въдоун:жти, въдъхн:жти, -ж, -еши зак. удзымуць, удыхнуць.

въд:ѣти, -ждж, -ждеші і -ѣж, -ѣкши зак. укладці; увесці (у вуши).

въжаг:ати, -ж, -кши чъто незак. запальваць.

въждэлати ГЛ. **въждэлѣти**

въждэлѣти, -ж, -кши кого чъто зак. пажадаць.

въждам:дати (ся), -ждж, -ждеші і -даіж, -даікши кого чъто зак. 1. засмагнуць, адчуць смагу; 2. (*къ*) **комоу, на кого** пажадаць, адчуць жаданне=прагу.

въжадати (ся) ГЛ. **въждадати (ся)**

въже:ци, -гж, -жеші зак. аор. **въжѣхъ, въжахъ** дзеепрым. зак. зал.

въжъженъ, незак. въжъяні 1. запаліць; 2. **кого** распаліць, запаліць.

въжиза:ти, -ж, -кши чъто незак. запальваць.

въжлюб- ГЛ. **възлюб-**

въз прыназ. + *B.* 1. замест чаго, за што; 2. каля, побач, блізка, паблізу, непадалёк; 3. угару, уверх ?; супраць ?.

възвави:дѣти, -ждж, -диши комоу зак. пазайздросціць.

възакон:ити, -ж, -иши зак. 1. **кого** даць закон ?; 2. **комоу чъто** узаконіць, зацвердзіць, усталяваць (законам).

възакони:к (!), -іа н усталяванне закону; узаконенне, зацверджанне; закон.

възаалъкати ГЛ. **възалкати**

възал:кати (ся), -ж, -чеші зак. згладнець, захацець есці.

възал'кати ГЛ. **възалкати**

възалъкати ГЛ. **възалкати**

възби:ти, -ж, -кши зак. забіць, **възбити въ прыси ?**

възблагослове:сити, -цвіж, -ствиши кого зак. багаславіць, блаславіць; перахрысціць, перажагнаць.

възболѣ:ти, -ж, -иши кого зак. адчуць боль.

възбола:ти ся, -ж, -иши чесо зак. спалохацца, збаяцца, спужацца, злякацца.

възбранити, -иж, -иши зак. 1. *чесо, чесомоу, комоу (отъ) чесо* забараніць; не даць магчымасці, перашкодзіць, замінуць; 2. *комоу чесо* адмовіць.

възбраниати, -иж, -иши незак. 1. *чесо, чесомоу, комоу (отъ) чесо* забараняць; не даваць магчымасці, перашкаджаць, замінаць; 2. *комоу отъ чесо* утрымліваць; 3. супраціўляща, супрацівіцца.

възбоудити, -ждж, -диши *кого* зак. пабудзіць, разбудзіць.

възбоуждати, -иж, -иши *кого* незак. будзіць.

възбѣганик, -та н сумасбродство, безрассудство ?.

възбѣнжти, -ж, -еши зак. прачнунца; прахапіцца.

възбѣрати, -ерж, -ерешн *чъто* зак. сабрацца, пазбираць.

възбѣсити, -шж, -сиши *кого на чъто* зак. раз'юшыцца, раз'ятрыцца.

възбѣсити ся, -шж, -сиши *на кого* зак. раз'юшыць, раз'ятрыць.

възбѣсовати ся, -оғиж, -оғиши *на чъто* незак. юшыць, ятрыць, раз'юшвацца, раз'ятрывацца; шалець.

възбѣсьнѣти, -иж, -иши зак., стаць шалённым, ашалець.

възбѣштати, -иж, -иши незак. рабіць шалённым; юшыць, ятрыць.

възбѣшеник, -та н шал, шаленства, раз'юшанасць, раз'ятранасць, іступленіе ?.

възварити, -иж, -иши незак. распаліць, напаліць; раскаліць, накаліць.

възвати ГЛ. възвѣвати

възвеличата, -иж, -иши незак. рабіць шалённым; юшыць, ятрыць.

възвеличили, -ж, -иши *кого чъто* зак. 1. павялічыць, зрабіць вялікім; 2. учыніць=здзейніць=зрабіць вялікую справу; 3. усхваліць, узнесці хвалу.

възвеселити, -иж, -иши *кого* зак. развесяліць, узрадаваць, парадаваць, усцешыць, пацешыць.

възвеселити ся, -иж, -иши *о чемъ* зак. развесяліцца, узрадавацца, парадавацца, усцешыцца, пацешыцца.

възвеселасти, -иж, -иши *кого* незак. весяліць, развесельваць, радаваць, цешыць, усцешваць.

възвѣсти, -дж, -дѣши *кого, чъто* зак. 1. павесці=адвесці=вывесці ўверх; 2. пазбавіць; 3. узняць.

възвѣсти ся, -дж, -дѣши зак. узняцца.

възводити, -ждж, -диши *кого, чъто* незак. 1. весці ўверх; 2. наста ўляць; выхоўваць; 3. уздымаць, уznімаць.

възвратити, -цж, -тиши зак. 1. *комоу чъто* вярнуць, аддаць; 2. *кого* вярнуць, прывесці назад, паслаць назад, адаслаць назад; 3. перабіць, змяніць, перамяніць, ператварыць; 4. адагнаць ?.

възвратити ся, -цж, -тиши зак. 1. вярнуцца; 2. звярнуцца; 3. ?.

възвѣша- ГЛ. **възвѣшати**

възвраша́ти, -иж, -юши *кого*, *чтò незак.* 1. вяртаць, аддаваць; 2. адвярняць; 3. продывать? (в вере?).

възвраша́ти ся, -иж, -юши *кого*, *чтò незак.* вяртацца.

възврашени́к, -иа *н* 1. вяртанне; 2. зварот да *каго*.

възврь- *гл. възврь-*

възврьщи, -ъгж, -ържеши *чтò зак.* накінуць, ускінуць.

възвы́сити, -шж, -сиши *зак.* узніяць; узнісіць, узнесіці.

възвышени́к, -иа *н* ганарлівасць, ганарыстасць, фанабэрystасць, пыхлівасць; фанабэрыя, пыха.

възвышите́ти, -ж, -иши *кого зак.* узніяць; узнісіць, узнесіці.

възвѣ́рьовати, -оуиж, -оукши *чемоу зак.* паверыць; стаць вернікам.

възвѣ́сити, -шж, -сиши *кого*, *чтò зак.* павесіць.

възвѣ́сти, -циж, -стиши *чтò, о чём* зак. 1. паведаміць; 2. абвесіціць; **възвѣ́сти** прѣждє прадказаць.

възвѣ́ща́ти, -иж, -юши *комоу чтò, о чём* незак. 1. паведамляць; 2. абвяшчаць.

възвѣ́шати *гл. възвѣ́шати*

възвѣ́щени́к, -иа *н* паведамленне.

възвѣ́тати, -иж, -юши *зак.* 1. падзымуць, павеяць, падуць; 2. *кого* развеяць.

възвѣ́зати, -жж, -жеши *чтò зак.* 1. прывязаць; 2. дадаць.

възга́рати ся, -иж, -юши *незак.* пагарацца, запальвацца.

възглавни́ца, -иа *ж* падушка.

възгла́голати, -иж, -юши *зак.* 1. сказаць; 2. *на кого* выказвацца *супраць каго*, абвіавачваць *каго*, закідаць *каму*.

възгла́сити, -шж, -сиши *зак.* 1. усклікнуць; 2. сказаць; 3. вымавіць (гук); 4. пракукарэкаць (*пра пеўня*); 5. *кого* паклікаць, пазваць.

възглаша́ти, -иж, -юши *незак.* абвяшчаць.

възглашени́к, -иа *н* вокліч; выгук ?.

възгнѣ́тити, -циж, -тиши *зак.* раскласці (*вогнішча*).

възгжш...?

възгнішашати ся, -иж, -юши *незак.* грэбаваць, брыдзіцца.

възгорѣ́ти ся, -риж, -риши *зак.* распаліцца, разгарэцца; запаліцца, загарэцца.

възгра́дити, -ждж, -диши *зак.* 1. перагарадзіць; заступіць (*затрымаць на дарозе*) ?; 2. збудаваць, пабудаваць, паставіць.

възгра́дити ся, -ждж, -диши *зак.* умацавацца ў чым.

възгра́ждэти, -иж, -юши *незак.* умацоўваць у чым.

възгра́ждэни́к, -иа *н* пабудова, збудаванне; умацаванне.

възгръмѣ́ти, -лиж, -иши *зак.* загрымеч.

възгжшати ся *гл. възгнішати* ся

въздани:к, -та *Н* адплата.

въздател*:ь, -та *М* адплата.

възда:ти, -мъ, -си *чъто комоу* зак. 1. аддаць, даць, вярнуць; 2. адплаціць.

въздайни:к, -та *Н* той, хто адплачвае, адплатнік.

възда:гати, -иž, -кши *чъто незак.* сяліць, засяляць.

възлакати гл. **възлакати**